visat.

Espriu a Itàlia: entre la lectura ideològica i l'antologia íntima

Editorial

Les traduccions literàries entre el català i l'espanyol fàcilment s'escapen de tota concreció, com una d'aquelles qüestions que no es deixen definir mai del tot. Les dues literatures s'ignoren o bé lluiten per la visibilitat, però no gaire sovint s'escolten una a l'altra. A aquesta immensa, i sempre actual qüestió, hem pogut afegir alguns granets de sorra: ens preguntem sobre Ausiàs March, Guimerà i Estellés i admirem l'optimisme de Tísner que «anostrava» els autors sud-americans amb tota normalitat. Aquesta primavera celebrem també l'edició completa d'Heròdot i no ens oblidem de Salvador Espriu per saber com ha estat llegit a Itàlia. La traducció ens obre les portes de Romania i d'Amèrica i ens agermana de nou amb els autors d'altres contrades. A més, com sempre, donem veu als actors d'aquests intercanvis, els traductors.